

ת"פ 1935/01 - מדינת ישראל נגד צאייל אלהווארין (עוצר) - בעצמו

18 ינואר 2018

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 18-01-1935 מדינת ישראל נ' אלהווארין (עוצר)

בפני כב' השופט איתי ברסלר-גונן, סגן נשיאה
המאשימה מדינת ישראל
עו"י ב"כ עוז שרון לוי

נגד צאייל אלהווארין (עוצר) - בעצמו
עו"י ב"כ עוז שחדה ابو מדעם
הנאשם

נגד

הנאשם

noccht:

מתורגמנית לשפה הערבית - הגב' אושריית עמרא

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

nocch הודהת הנאשם בעבודות כתוב האישום המתוון, אני מרשים אותו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין לפי סעיף 12(1) בחוק הכניסה לישראל, תש"ב - 1952.

ניתנה והודעה היום ב' שבט תשע"ח, 18/01/2018 במעמד הנוכחים.

איתי ברסלר-גונן, סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

- הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבודות כתוב אישום בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) בחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 [להלן: "החוק"].
- הנאשם תושב דהרהה בתחום הרשות הפלשתינית וביום 29.12.2017 נכנס לישראל ללא היתר כניסה כדין,

עמוד 1

שהה גם את הלילה ולמחרת בסוף היום ניסה לחזור חזרה ואז נתפס בסמו"ק למחסום מיתר.

3. הנאשם כבן 24 עוד מעט, בעברו הרשעה אחת משנת 2015 בגין שלוש כניסה והואណון אז למאסר של 35 ימים. הוא הודה בכתב האישום עם הקראתו.

4. בכניסתו ללא היתר כניסה כדין פגע הנאשם בערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירה זו - זכותה של המדינה לקבוע ולהחליט מי יכנס בשעריה וגבולהו, באיזה אופן ולאיזו תכליות, תוך הבטחת הסדר הציבורי ובטחון הציבור. בעצם הכניסה שלא בדרך הרגילה, יש גם הכבדה על רשות האכיפה שבמקרה לאכוף את הסדר והבטחון, נדרשות לעסוק גם במרדיים אחרים בלתי חוקיים.

המואשימה לא טענה למניע ביחסו בכניסתו של הנאשם לישראל, ואני מוכן להניח כי הגע לשם מציאת פרנסתה. עדיין, עצם הכניסה לישראל, מקיים אותו פוטנציאלי סיכון, והכניסה עלולה לשמש כר' לפעלויות נוספות מפרת סדר וביטחון, לא רק על ידי הנקנס עצמו, אלא על ידי הגורמים המעווניים לכך, ואף שלא בידיעתו או הבנתו של הנקנס. וראו לעניין זה דברי כב' השופט ס. ג'ובראן ברע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (9.12.2014) [להלן: "הlecת אלהרוש"]:

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלתי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו שעשויה בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאלי לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזריגת פעילות חבלנית עוינית (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה"

אני סבור כי המתחם שנקבע בהlecת אלהרוש שעתרו לו המואשימה שבין מאסר על תנאי ועד ל-5 חודשים, מועד למי שנכנס ונתפס באותו היום, לא בהכרח נכון למי ששחה בלילה בישראל. עם זאת, בוודאי שביהם"ש לא יחמיר מעבר לעתירת המואשימה. **אני קובע את המתחם שבין מאסר על תנאי ל-5 חודשים מאסר.**

5. באשר לגזרת הדיון, יש לסתת מושגים גם לצורך בהרתעת היחיד והרבבים. יש להביא בחשבון את גילו של הנאשם ואת העובדה שבייש לחתות אחריות מהר.

6. יש להביא בחשבון את עברו של הנאשם בתחום המתחם, הן את העובדה שלא עבר עבירה בטחונית והעברות הן רק כניסה לישראל שלא כדין אולם יש להתחשב בגזר-הדין הקודם והצורך להעלות את רף העונישה מפעם לפעם וראו לעניין זה עפ"ג (ב"ש) 17-11-2015 **רוזאדה נ' מדינת ישראל** (17.12.17).

7. כמובן שיש להביא בחשבון את העובדה שיש צורך בעיצום כספים אולם כיוון שעד כה לא הוטל רכיב כספי כלשהו, אסתפק בהתחייבות בלבד במקרה דנן והוא תהיה לתקופה המרבית הקבועה בחוק.

8. אני מביא בחשבון את העובדה שעונייתו של הנאשם תפגע בו ובמשפחה התלויה בו (לדבריו) לצורר פרנסה.

9. לאחר שהקלתי את כל האמור, אני דין את הנאשם לעונשים הבאים:

(א) מאסר בפועל של 45 ימים שיימנו מיום מעצרו 30.12.2017.

(ב) 3 חודשים מאסר על תנאי, לפחות שלוש שנים בכפוף לסעיף 52(ג) בחוק העונשין, שלא עבר עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, תש"ב - 1952.

(ג) הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירה לפי חוק הכניסה לישראל. התחייבות תהא בסך של 3,000 ₪ ותוקף ל- 3 שנים ואם לא תחתם בתוך 10 ימים, הוא יאסר לפחות 20 ימים לשם כפיה, אולם

יובא מיידית בפני שופט.

אני מורה ללוחמי נחשות לדאוג להחתים את הנאשם עוד היום על התחייבות כדי למנוע עיכוב שחרורו בתום ריצוי מאסרו.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ב' שבט תשע"ח,
18/01/2018 במעמד הנוכחים.
איתמי ברסלר-גונן, סגן נשיאה

הנאשם: אני מבין את גזר-הדין והסבירו לי מה זאת התחייבות.